

РЕШЕНИЕ

№ 32762

гр. София, 20.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 20.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **10207** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 111, ал. 1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ във вр. с чл. 145 от Административно-процесуалният кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Б. П. А., изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора С. срещу Заповед № 431/06.08.2026г. на Началника на Затвора С., с която на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 7 /седем/ денонощия. Моли съда да отмени обжалваната заповед като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата.

Ответникът – Началника на Затвора С., редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

С оспорената Заповед № 431/06.08.2026г. на Началника на Затвора С., на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС, на лишения от свобода Б. П. А. е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 7 денонощия, затова че на 17.07.2026г. в 21.50 ч. при извършено първо претърсване в спално помещение №1 на 14-та група по разпореждане на НС ПОД и в присъствието на КО Д. Ц. съвместно с група служители на ПОС, е установен обособен тайник във вратата на мокрото помещение, в което е открит 1 бр. USB кабел без документ за собственост. В стената между спално помещение №1 и №2 на височина около 2 метра до тръбите на парното е констатиран отвор с размери 10/10 см. В снетите писмени обяснения от лишения от свобода Б. А.

И. и лишения от свобода М. В. Й., същите са заявили, че не знаят нищо за кабела и отвора на стената. Вещта е иззета с протоколи. При второ претърсване, извършено на 20.07.2026г. в 13.30 ч. в същото спално помещение след връщане на лишения от свобода Б. А. И. от наказателна килия и в присъствието на група от ПОС, в шкафа, ползван от лишения от свобода Б. А. И. са открити вещи. От снетите писмени обяснения, л.св. Й., А. и И. признават, че вещите и храните са тяхна собственост, но не могат да дадат ясно обяснение откъде са ги придобили, като не представят нито документ – касова бележка или друг вид доказателство за собственост, т.е. са придобити чрез нерегламентирани взаимоотношения с останалите лишени от свобода. Административният орган се е мотивирал с множество сериозни дисциплинарни нарушения, извършени от лишения от свобода Б. П. А., за които е наказван 20 пъти, като в административната преписка са приложени 20 бр. заповеди на Началника на Затвора С. за налагане на дисциплинарни наказания, от които 8 наказания „изолиране в наказателна килия“. Направен е извод, че с действията си лишения от свобода Б. П. А. е нарушил разпоредбата на чл.96, т.3, чл.97, т.2 от ЗИНЗС, което представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 100, ал.1 и ал.2, т.1 и т.5, чл. 102, ал.1 и ал.2 от ЗИНЗС. Разпоредено е на основание чл.122, ал.2 от ЗИНЗС иззетите вещи да бъдат отнети в полза на ДП Фонд „Затворно дело“.

Административен Съд С. - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира, че е сезиран в преклузивния 3 дневен срок по чл.111, ал.1 от ЗИНЗС за оспорване, от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат нейни права и законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентния административен орган по чл. 104, ал. 1 от ЗИНЗС – Началника на Затвора С.. Постановена е в предвидената от закона писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за наложеното на лишения от свобода Б. П. А. дисциплинарно наказание "изолиране в наказателна килия". Съдът не констатира допуснати процесуални нарушения при провеждането на дисциплинарното производство и издаването на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Спазени са сроковете по чл. 106, ал. 1 от ЗИНЗС, като преди налагането на дисциплинарното наказание нарушителят е изслушан, приети са дадените от лишения от свобода писмени обяснения.

Обжалваният административен акт е издаден в съответствие и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 100, ал.1 ЗИНЗС дисциплинарно нарушение е деяние /действие или бездействие/, извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода.

Съгласно чл. 100, ал. 2 от ЗИНЗС за дисциплинарно нарушение се смята неспазване на реда и дисциплината в помещенията или на работното място /т.1/; както и неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в този закон /чл. 100, ал. 2, т.5 от

ЗИНЗС/.

Според нормата на чл.96, т.3 от ЗИНЗС лишените от свобода са длъжни да спазват установените за тях правила. Според разпоредбата на чл.97, т.2 от ЗИНЗС лишените от свобода не могат да вземат, заемат, продават, купуват, даряват и заменят помежду си вещите, с които разполагат.

В чл. 101 от ЗИНЗС са уредени видовете дисциплинарни наказания, като в т. 7 е предвидено такова, изразяващо се в изолиране в наказателна килия за срок до 14 денонощия.

Съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 1 от ЗИНЗС при определяне на дисциплинарното наказание се вземат предвид характерът и тежестта на извършеното нарушение, отношението на лишения от свобода към него, поведението му преди това и здравословното му състояние. Чл. 105, ал. 1 от ЗИНЗС изисква нарушителят да бъде изслушан преди да му бъде наложено дисциплинарно наказание.

В случая съдът намира, че от доказателствата по делото по безспорен начин се установяват фактите, описани в обжалваната заповед, с които е аргументирано наложеното наказание. Категорично се установява по делото, че отнетите вещи са изключени от списъка на разрешените вещи и предмети, които осъдените и задържаните по реда на Наказателно-процесуалния кодекс лица, настанени в затворите, поправителните домове и затворническите общежития, могат да държат при себе си и да ползват.

Съгласно чл. 122, ал.1 от ЗИНЗС министърът на правосъдието утвърждава списък на разрешените вещи и предмети, които осъдените и задържаните по реда на Наказателно-процесуалния кодекс лица, настанени в затворите, поправителните домове и затворническите общежития, могат да държат при себе си и да ползват. Според ал.2 на чл. 122 от ЗИНЗС предметите и парите, държането на които не е разрешено, или не е установено чия собственост са се изземват. Собствеността им се отнема в полза на Фонд "Затворно дело" със заповед на началника на затвора.

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства съдът приема за установена и доказана описаната в заповедта фактическа обстановка и съответно извършеното от Б. П. А. дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 100, ал.1 и ал.2, т.1 и т.5 във вр. с чл.96, т.3, чл.97, т.2 от ЗИНЗС .

Наложеното наказание правилно е определено по вид съобразно разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗИНЗС и при индивидуализацията му са взети предвид характера и тежестта на извършеното дисциплинарно нарушение, поведението на лишения от свобода с оглед проявената системност в нарушенията и многократно наказване за пренебрегване на правилата и задълженията, предвидени в ЗИНЗС.

С оглед на изложените съображения съдът приема, че обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание, като издадена от компетентен орган и в изискуемата се форма; постановена в съответствие и при правилно приложение на материалния закон; при спазване на административно-производствените правила и съобразяване с целта на закона, е правилна и законосъобразна. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

Съдът констатира, че по делото оспорващият с подаване на жалбата си не е внесъл държавната такса, дължима се в съдебното производство съгласно т. 26, б. "а" от Тарифа № 1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието. Ето защо жалбоподателят следва да бъде осъден да внесе по сметка на Административен съд София – град държавна такса в размер на 5.11 евро.

Така мотивиран, Съдът

Р Е Ш И:

ПОТВЪЖДАВА Заповед № 431/06.08.2026г. на Началника на Затвора С., с която на лишения от свобода Б. П. А. е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 7 /седем/ денонощия.

ОСЪЖДА Б. П. А., изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора С., да заплати по сметка на Административен съд София – град държавна такса за разглеждането на делото в размер на 5.11 евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: